

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 36.

Parkland, Washington, 15de September 1899.

9de Aarg.

Til Prof. Joh. S. Lindner
 ved hans 25de Aars Jubilæum som Organist i Vor Frelser-Kon. evan. luth. Menighed i San Francisco
 Den 30te August 1899

25 Aars Jubilæum i Vor Frelser's Menighed i San Francisco, Cal.

Den 30te August var det 25 Aar siden Hr. John S. Lindner begyndte sin Virksomhed som Organist og Sanginstruktør i Vor Frelser's Menighed. I den Anledning syntes Menigheden det passende at faa en liden Fests Aars, for derved at tilfælede Hr. Lindner sin Tak for lang og tro Tjeneste. Ved Ottetiden om Aftenen samlede en Skare af Menighedsfolk og andre i Kirken, som for Anledning var bleven taktselig smykket af Kvindeforeningen.

Følgende-Program udførtes:

1. Aabningsbøn..... —Past. Grønberg.
2. Selskabsstykke..... —Dr. G. Sjertsen.
3. Salme: Lovet den Herre... —Forsamlingen.
4. Tale paa Evangel. .... —Past. Stenbrud.
5. Korfang..... —Den evang. Sng. Kirtelkor.
6. Festsigt..... —Capt. C. J. Lusk.
7. Orgel Solo..... —Mrs. E. W. Stenbrud.
8. Bøst Solo..... —S. P. Hoff.
9. Korfang..... —Vor Frelser's Menigheds Kor.
10. Festsigt..... —Past. Grønberg.

Past. Grønberg overrakte til Slutning Jubilæum en Bænk, hvori Lindner havde lagt \$110.25 — et Hundrede og ti Dollars og fem og tyve Cents. Hr. Lindner brugte ikke mange Ord til at udtrykke sin Tak, men det han sagde, satte man kom fra Hjertet.

Gud give vor gamle Ven Lindner og Hustru en lykkelig Alderdom! Maatte det forundes os at faa beholde ham endnu mange Aar i vor Midte. Trofast har han arbejdet i sit Kald i disse 25 Aar. Menigheden har i Aarnes Lob været bejnt af 6 Præster og har sluttet rundt fra Sted til Sted, snart i Kirker, snart i udelvorne Høller, men den samme Organist har den havt med sig. Foruden at spille Orgel, har ogsaa Hr. Lindner taget sig af Kirkeko-

ret, og naar dette nu og da holdt paa at løves, gjorde han alt for atter at faa det igang.

Men det valreste Mindesmærke "Vor Frelser's Menighed" har fra sin gamle Organist er det vægtsige Viborgel, som han nu spiller hver Søndag. Da Kirken for 14 Aar siden blev indviet, og det gamle Orgel blev flyttet ind, stræde Lindner, at han ikke vilde gi' sig for han fik et godt Viborgel ind. Han holdt Ord. Fra Tid til anden holdt han smaa Kirkekoncerter til Forbed for det paatankte Orgel, og Fondet voktede lidt efter hvert, og for 2 Aar siden havde han den Glæde at se sin Plan realiseret.

Saa snart Programmet var tilende i Kirken, begav Forsamlingen sig ind i Vestergaarden, hvor Kvindeforeningen serverede Forfriskninger. Der havde Kvinderne ogsaa søet sin Kunst og Færd med at drapere og dekorere Solstols Bæge med Blomster og Flag. Kaffe, Røger og Smørbrød var der i Overflod, og under Hjælpen af de gode Sager gav Koret nogle Nummere og Hr. Lindner "Musik" paa Pianoet. Kl. 12 forlod de sidste Gæster Præsthuset. Alle var enige om at Festen var vellykket. Gud forunde os alle engang at faa se den Fests Høst i Himlene.
 A. S. Lunge.

Guds Ords Kraft.

(Ed. 4, 12.)

I den Tid, Kolera første Gang rasede i London, havde Dr. T., en Ordets Tjener, tilbragt Dagen med at gaa fra Hus til Hus for at bringe de syge og døende Evangeliets Trost. Da han kom hjem om Aftenen, sagte han den ham saa uddendige Gælle; men Sønnen tog fra hans Dine. For hans Sjæl fød Dagens Hjerteløse Optrin, Synet af døende, den enes kampagtige Uro, den andens jargelige Ulykkelighed, og disse Billeder, fra hvilke han ikke kunde rive sig løs, vakte han paa hans Hjerter, at Høllen tog borti fra hans Leie. "H!" — tænkte han ved sig selv — "alt gik de bare disse saa skulde de saa forstaa paa dette; de skulde betragte deres Gæde. Salligt er det Folk, som kan juble: o Herre! de skulde vandre i dit Rigs Rys; — og om de end vandrede i Dødens

Slægted, vilde de ikke frygte for noget ondt; thi du vilde være med dem din Rys og din Sten, de skulde troste dem!" (5 Mose. 32, 29. Ps. 89, 10. 23, 4). Men han havde af Rædsel, idet han erinderde sig, hvorledes han ganske ander Optrin havde befestiget ham den gamle Dag. Det var allerede Midnat, og han var utryk indslumret, da en kvæde paa Tæren til hans Bølg. Han hørte, at man omtalte den, og et Stille berfret troedte hans Tjener ind i Kammeret og sagde, at der nedunder var en Mand, som indtrængende forlangte at tale med ham. "Spørg ham, hvem han er, og hvad han vil!" — "Han siger, at han selv maa tale med Dem." T. stod op, klædte sig hurtigt paa og gik ned. Den ubekjendte var bleven staaende ved Døren, som om han ikke dristede sig til at træde nærmere. T. lod Lyset skinne paa hans Ansigt, hvilket han søgte at skjule; hans lidende vakte Tragt. "Nu da" — spurgte Præsten — "hvad forlanger I af mig?" — "Jeg kommer for at bede Dem ledsage mig til en døende, som ønsker at tale med Dem." — "Hvilken Sygdom har han?" — "Kolera". Dr. T. var ubis, hvad han skulde gjøre; endelig sagde han: "Jeg kan ikke følge eder; I siger mig hvorteen Gæderhave eller Stedet, hørden I vil føre mig; jeg tør ikke omtro mit Liv eders Hænder." — "Tragt I!" — vedblev den ubekjendte — "hvad Forbed kunde jeg have af at berøve Dem Livet? Folg De mig; tag ingen Pengene med Dem, og jeg giver Dem mit Ordrebord paa, at intet ondt skal vederfæres Dem." — Ved disse i en saadan Mund paafaldende Ord kunde Dr. T. ikke afholde sig fra endnu engang at fæste et forsønde Blik paa den fremmede. "Sæt eder" — sagde han endelig til ham — "jeg vil følge eder." T. gik tilbage til sin Kammer, anbefalede sig i sin himmelske Faders Baretægt, bad ham at velgæne de Ord, som han skulde bringe den døende, og gik atter til sin Ledfager; han var blevet flyttet ved Samfundet med sin Gud, saa han uden Belysning fulgte sin Herre, Hjort denne havde et frygtindjagende Udseende.

Tænk gik med ham igennem flere Gader i den falkerige Stad. Endelig kom de til en lang og trang Gæde, hvis Forfal paa Side 5.

Ja, 25 Aar, o tænker vi tilbage
 Da først som Organist du i vor Midte stod
 Vor Menighed var ung, kun gammel nogle Dage,
 Da Orglets Tonehammer du for os lyød,
 Da Tonefølger seudtes paa sin Bane
 Og trøstede faldig end med luthersk Fane.
 Ja, tænkt, hvor mangen Sang du haver
 og fornelet
 Med yndig Toner, som har givet Hjertet Fred!
 Men du har ogsaa sølt for Sjæle, som
 var bælet,
 For dem, hvis byre Stat i Jorden
 sanktes ned,
 For dem, som glæde Frelsens Vel be-
 træde,
 For dem, der jantrende sin Synd be-
 græde.
 I 25de Aar har du og været Leder
 For Korrets Sange, som igennem Kir-
 ken led.
 Og fik du ikke Verdens Rigdom eller
 Gæder,
 Du sit en Tak, som ud af vore Hjertes
 fød.
 Ja, holdt kun paa! — din Vilje ikke
 svigter,
 Gud giv' end Kraft at røgte dine Plig-
 ter.
 Og naar du saa engang har staaet på
 sine Tone
 Og taget Afsted fra os her paa denne
 Jor'
 Maa du da stilles frem for Guds og
 Rammets Trone,
 For der at tage Del i de ubølgtes Kor,
 Der Tonefølger uden lige bryder
 Og Brud af Jubelfang for evigt lyder.
 C. H. J. Lusk.

De rige Børn.

(Fortællelse.)

Var det nu Tilfælde eller var det Guds Styrelse, at netop denne Dag skulde blive en bitter Smertens Dag for Billed-Lampionen? — Og saa han havde den Sten deltaget i en saakaldt Fjæf. Man havde "indviet" en ny Døel for den Dage, som han tilhørte, og siden forlystet sig godt i Bar-Rummet nedenunder. Da han nu temmelig ansliden kom hjem, var hans Rede tom. Sengen var usert, men i Værelset lås Alt huller til Buller. Saa forberet lås et Stutte Papir, paa hvilket han så Lov til at læse:

"Jeg gaar bort for aldrig at vende tilbage. Spør dig den Trædel et søge efter mig. Jeg kan kun have og forugve en Pland, som efter sin Rone blot for hendes Senges Styld. Jeg vil redde, hvad reddes kan, og overgive det til den, hvem min Haand nu tilhører. Kærlighed."

Hans Rone var altsaa løbet bort med en saadan Mand! Forbitret smage han Papiret i sin Haand, kastede sig i en Stol og stirrede vildt hen for sig. "Vad hende løbe!" mumlede han langt om længe. Men min Værd! Snart er de Roter forfoldne, som jeg udskede, fordi jeg haabede at saa Penge af hendes "Kamle". — — "Sel, jeg ved, hvad jeg vil gjøre!" Han gik til sine Forældre og bad dem laane sig alle de Penge de kunde. "Jeg behøver dem kun for et Ødelt", sagde han; "for Solen gaar ned" skulle i have dem i Gæds Hænder igjen." Sin Rone talte han ikke om. Faderen gav ham, hvad han havde; det var en ganske valter Sum. Dermed betalte den elendige Søn en Del Regninger som vare forfoldne, til bered eller Credit og stiple en større Rængde Bæver. Om Aftenen viste han sig ikke hos sine Forældre, men lod sige, at hans Rone var reist bort, og han selv kunde ikke komme fra Huset, men om nogle Dage skulde han bringe de laante Penge tilbage.

Til sine Runder fortalte han, at hans Rone var reist til sine Forældre, og til nogle fortrolle Venner sagde han, med et hemmelighedsfuldt Lids med Hovedet: han vilde bringe med sig en god Slump. Saaledes drev han Handelen endnu i 8 Dage og tog ind en hel Del Penge. Men næste Mandag Morgen ved Storet ikke luffet op. Hurtigt udbredte sig det Rygte, at Mr. Lampion havde gjort sig usvalig, og Rygtet viste sig altsaa snart at vare Sandhed. "Forretningssønnenne", som havde Penge Måde, som lødende fra alle Kamter. De fandt kun ringe Erstatning i de Bæver, som end u var igien, og forhandlede den nederdrægtige Bedrager, som enten havde ødelagt eller reist bort med deres Penge.

Skæffelig vildede Efterretningen om Sønens Flugt paa de gamle Lampions. De var næsten dragte til Bet-

lerfabden, og det ved deres egen Søn, og deres Navn var bedækket med Slam og Skændsel. Husbjellig blev de udredene af deres skjonne Drømme og almindelige Forhaabninger og oplevede af sin "dannede", og "amerikaniserede" Søn netop det, som de aldrig havde ventet at oplede, da de havde givet ham en god Uddannelse i Publi-Stolen og bebet ham for det gammelboaste "Værelsesnaal." Bitter Sorg gnæde paa deres Hjerter, og den blev især bitter, naar de saa, hvor godt det gik Knut Hjarthal, og hvor snil han var imod sine Forældre. Disse var nu som før trofaste Rødder, og endnu opgaav gamle Hjarthal alle Haabet om atter at gjenfinde sit "socialle Haar" og bringe det tilbage til den Herre Jesus.

Svins' sode nu ikke længere i Døli ved Siden af.

Deres Søn, den anseede Advokat, havde hørt sig et eget stort Hus og medlevert det pængligt. Der sad den Høge Svins' paa kostbare Stole og, som i bløde Senge. "Ja, jeg har ogsaa Forstand! Som jeg tænkte, saa er det gaaet!" sagde han lidt og ofte. — Men ikke længe skulde han nyde godt af denne Herlighed. Dyben meder sig ogsaa hos de Rige og lader sig ikke afside hverken af Penge, Høst eller Stille. Den Høge Mand til pludselig et Herrekrag, og nu laa han der i sin skjonne Seng og kunde neppe fremkomme et Ord, kunde blot med Smerte røre Haand og Fod. Saaledes laa han ugeris, og imidlertid arbejdede indeni ham Søn, paa hvis Formaning han hidindtil altsaa rethabde villet hørt. Han begyndte at tænke paa, hvad han havde lært Ungdommen. Han tænkte paa sin Barndom, Skoletiden, Børnelærdommen, Konfirmations-undervisningen. De ti Bud kunde han ikke saa ud af Tankerne. Beständig Rode de for ham, og det var, som om han blev bidt af Slangen, naar det lod i hans Samvittighed: Du skal ikke have fremmede Guder for mig! Du skal ikke tage Herrens, din Guds, Navn forfængeligen! Du skal ikke bjæle osv. —

Hans Rone forlod ham ikke, naar han beslagede sig; thi han havde aldrig betyret sig meget om Guds Ord, og under sit lange Samliv havde Vgtesfællerne aldrig søgt i Hællskab at finde Rede paa aandelige Ting. "Engang skulle vi alle dø", dermed søgte han at trøste sin Mand, "Naar det er ovednaet, saa er det fordi!" saa gik hun og lod ham sige alene.

Da det nu blev værre og værre med "den Kamle", saa nedlod Dr. Juristen sig ogsaa til engang at besøge ham paa hans Værelse. Faderen trøstede haardt hans Haand. "Da", sammene han. "Skæffeligt — ja — Trøst — Trøst!" Den færmomme Søn lo for sig selv. Han, den smarte Jurist, skulde trøste en Døende! Og det for egen Fader, hvem han alt længe kunde lobe foruden! Det var dog altsaa suverigt. Men den "Kamle" had saa konligt og vedholdende og saa derhos saa fruede og for-

manende ind i Sønnens Dine, at denne næsten blev rød og virkelig forloget, om han kunde finde et Trøstord. Men der kaldt ham ikke ind et, ikke et engang, angiet "han hade gaaet en hel Stund i Menighedsstolen og hos Presten inden havde lært alle fem Forter."

Stop! Nu kom han dog ihu Noget: "Jeg er Herren, din Gud, en Herf. midtjør Gud, som gjør Velskænde med Faderens Synder i tusinde Led med dem, som ikke mig". Samme han og var næsten glad over, at han endnu kunde saa Noget. Men Faderen rystede utaalmodig paa Hovedet og vendte Ansigtet bort. "Saa — spist" kendte han, "Alle — Trøst — i Døden!" Han grad, Men det kunde den rige Søn ikke taale; han liebe ud af Værelset og saa alle fra Fader mere i dette Liv. Han ligger efter døde han. Opvartersken, som var ved ham i Lydens Stund, socialte, at han paa det Sidste kun havde ingi: "Jesus — Jesus!" og til sidst havde den/ovet ganske rolig. Det var godt, at han døde. Ikke fuldt et Aar efter hans Død sad hans færmomme Søn i Tugthuset. Han havde paa sig forloget at gjøre Penge ved en saakaldt Ud. Men denne Gang blev det bedst, at han var en Vænder, og han maatte vandre i den Kuffet, hvor han allerede for længe siden havde været.

Neppe var et Aar gaaet efter Bryllupet, før en ny Familiefest forenede alle, som var Navnet Hjarthal eller dore Venner af dem, som har dette Navn. Der var en ganske liden Hjarthal kommen til Verden, og han skulde idag, den første Søndag efter hans Fødsel, modtage den hellige Daab. Til Hæddere var valgte Føll, som deltog i Søn og Taktsigelse for den lille. Da de efter Gudstjenesten var komne tilbage til Huset og iskedensfor en liden Hedning havde overleveret Moderen et lidet Guds Bæver, sad de tilfældigvis de gamle Værelseforældre endnu en Tid lang sammen i Parlor'en sjernt fra Værelstindens Værelse og talte om dette og hint, om aandelige og verdslige Ting, indtil de, for Klaffen var ofte, begave sig paa Hjemmen. Knut var kun af og til kommet ned; han skulde jo passe Ronen, og saa skulde han, ret som det var, se paa sin lille Søn, om han virkelig var i Live, om han laa godt, og om han var lig ham eller Moderen. Da Vennerne vare gaarde, som Forældrene igjen op for at betragte den lille Sønnesøn. "Rigtig Wer sin op ad Dage!" sagde Værelsefar indersig jønglet. "Mansfolkene forhaa sig da rigtig ikke nogen Ting paa Smaabørn heller", mente Værelsefar. "Darnet ligner Knut paa et Haar, og han har mit Ansigt." — Waagnede Gutten op, saa gik han fra Haand til Haand, og ved det lid i kom, saa sad alle sammen omkring og jamrede sig for den lille Værelse, som skulde have det saa ondt.

Det var ret en glad Aften baade for de gamle og de unge Føll. Hjerter var

fuldt af Lov og Tak til den trofaste Gud for al den Gødded, han havde bedst dem, og Runden sled ogsaa under tiden over deraf. De vare i Sandhed et Hjerter og en Sjæl; thi de elskede hverandre oprigtigt og vare Et i en troende Kærlighed af den guddommelige Sandhed og Naade.

"Sel den, som hævder Jesus!", sagde den gamle Hjarthal ddt bebet. "Arm og elendig hadde jeg været, dersom jeg ikke hadde vidst, at han er min gode Dørd, som har ført mig fra Ungdommen af og nu fører mig paa sine Gædganse til de lille rindende Bænder. Han vare Lov og Pris for al den Naade, som han har bedst mig!"

Takfuld lod Knut ved hans Side. De tog ogsaa han til Orde: "Ogsaa mig har Frelseren underligen velsignet. Jeg har fuldt op af denne Bedens Gødd, er frisk, har en gudfrygtig Pusfra, et hjert Barn og gode Forældre; men den bedste Stof af alle er dog, at jeg har en Frelser fra Sønd og Død og SalandsRige. Al hans glædelige angellum er kommet til mig, det styder jeg næst Gud Gder, hære Forældre, samt min Værelse og min Værelse. Gud velsigne Gder og dem. Jeg indser mer og mer, hvilken Velsignelse det har været for mig, at jeg har kunnet besøge en kristen Skole og faaet en god Forældelse til min Konfirmation. Ja den Børnelærdom, den kan ikke betales med Penge. Til Gud, saa skal alle Bæver blive Prest eller Skolemester, saa at han igjen kan lære andre Børn deres Børnelærdom."

Som Hjarthals sad sammen den Aften, saa sad de oftere sammen. De erføre Sandheden af det Ord, at Gudsfrugt er nyttig til alle Ting, da den har forjættelse baade for dette Liv, som nu er, og for det tilkommende. Forældrene havde aldrig Grund til at klage over deres Børns Opførelse. Disse havde i Stolen lært det første Bud og øvede sig i at vandre efter det. De leve fremdeles i Fred og Hællighed med hverandre, og hverken de gamle Hjarthals eller Sønnen havde nogenstunde angret paa, at de kun have besøgt den kristne Skole. De sige ofte: Det er ikke vildt Gæver og Rundsaber i verdslige Ting, som frembringer Velsignelse; men Velsignelsen følger den, som frugter Gud. Og Gudsfrugt, den skæbed og er næst af Lov og Evangelium. (S. Luth. Føllskal.) Ende.

"North American Review" har oftestlig gjort en Kritik af en berømt Forbrydelsesstatistik ved Navn Lambros, hvori denne paaviser, at Forbrydelse er meget mere almindelige i katolske end protestantiske Lande. Af hvert 100,000 Mennesker, siger han, er der i Italien 96 Mordere, i Ungarn 85, i Spanien 53, i Frankrige 18 medens der i Norge og Sverige er 13 og i England og Tyskland blot er 5. Og endo noter Faren at paasaa, at Reformationen er Lovovertrædernes Møder. Lambros er selv katolik.

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,

Smidsløge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1155 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher

Har nu faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFALBUM

California Building, Pacific Ave.
TACOMA WASH.

Inngang baade fra R. R. Str. og Pacific Av.

TAG ELKVATOREN

Magazine Binding Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.

Tacoma, Washington.

ALLEN & LAMBORN PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saarom Brev, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, WASH.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1169 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

Student-Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Specialt Hus for alle Børn og Udenlandske for Emigran-
ter Børn Office

Skikkeligt Arbejde for Ind-
vandrere og andre Rejsende
Bestor G. Petersen, Emigrantmid-
ler, træffes i Pilgrim-Hus og
fær Emigranterne til med
Ro og Døds.

1000 Boff. Lejligheder fra Døds. Hver med Be-
i sine Street Car har til Børn.

Pacific Distrikts Præster.

Blakkau, I. 201 Everett, Wn.
Borup, P. Gor. A. & Pratt
[Strs. Eureka, Eal.

Christensen, M. A.
1422 7th Ave., Seattle, Wn.

Foss, L. C. Stanwood, Wash.

Grönsberg, O. 1663 Howard St.
[San Francisco, Cal.

Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Holden, O. M. Astoria, Oregon.

Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.

Jenson, A. H. Ferndale, Cal.

Johansen, J. 204 J. St., Fresno, Cal.

Larsen, T. Parkland Wash

Lane, Geo. O.
Box 236, Fairhaven, Wn.

Nissen, L. Wilbur, Wash.

Orvoll, S. M.
425 Ea. 10. St. Portland, Or.

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, C. A. 2550 So. I. Str
[Tacoma, Wash.

Stensrud, E. M. 235 13th Str.
San Francisco Cal.

Moses, J., 2122—1st. Ave.
Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
for 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibe og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Moldings, Sash
and Doors.

1399 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 504. Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12.

F. M. Casper.
C. W. Snow.
H. G. Drivig.
F. C. Vandervelt.

President.
V. President.
Cashier
Asst. Cashier.

4 per et Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Rente-
ninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

"HEROLD"

Indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet
Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Jedkommer hver
FREDAG.

REV. HANSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar ..... 50 Cts
Seks Maanedes ..... 25 Cts
Et Europa pr. Aar ..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merit:

Alt vedrørende Bladet sendes til "Pacific Herald". Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Orders, lydende paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til G. Berrum, Parkland, Wash., Kassefører for Pac. Distrikt.

Naa vil maatte sig, at undertegnede ikke laanger er Formand for Pac. District, men at den Ordning, som blev truffet paa Synoden i St. Bertens Oregon ifjor, er den bestaaende. **Arbejdsløst**
H. Hanstad.

En kristelig Dagvise.

(Af D. Jonassen.)

Herre lær mig nytte Tiden,
At den bliver mig til Gavn,
Nu at saa og høre siden
I det hjerte Jesu Navn.
Saa jeg ved hvert Handedrag
Tænker paa min sidste Dag.

Herre, lær mig saa at leve,
At jeg dog fra Synden af,
At naar du vil Regnskab kræve
Forde mig for hvad du gav,
Jeg frimodig svare maa:
Gud du gav, det skal du saa.

Herre, naar at Dagen helter,
Lær mig da at give Aft,
Saa mig ikke Satan sælver
Paa min sidste Rettrægt.
Men at jeg i Jesu Navn
Bliver frem til Himlens Davn.

Og naar Dagens Damp stiftes
Lær mig Herre stutte mig,
Før at mine Dine Puffer,
Fast og freidigt luv til dig,
Saa mit sidste Handedrag
Silver Guds og Lammet Sang.

Era Older Grove.

I Older Grove, W. C., blev den 20de August 2 svenske Børn konfirmeret paa Engelsk.

Alfred Knutsen paa Olympia Warsh fik sin ene Fod brækket i en Høypresse for en 3 Uger siden. Han havde Hænderne nærværelse og Mod nok til at trykke Foden nedad, da han forskod, at en Høypresse vilde ske. Høypressen brækket Benet til sig, vilde Fodbladet blit knust, og Foden sandsynligvis blit amputeret. Han er i Bedring — var endog i Kirke forleden, tiltrods for, at han gaar paa Krykker.

Mr. Kildahl fra Whatcom, som f. T. er i Norge, kommer tilbage til Vaaren, og der fortæller som paalideligt, at ganske mange af hans Venner vil følge med til Washington. Kor.

Fra Idaho.

Det Frelseris og den Engelsk-lutheriske Menighed i Genese Idaho har igjen den store Glæde og Betsigelse at have faaet Prest. I de 3 sidste Maanedes har kaldet faaet valgt. Biskop har man fra Tid til anden havt Besøg af Past. Dever af Missouri Synoden, men det er jo ikke som det skal være, for end Menigheden har sin egen Prest og Sjølsforger. En M indbud blev det derfor for Menigheden i Idaho og for undertegnede, da den nye Prest, Pastor Christian Andresen, 1ste Søndag efter Trinitatis blev indført i Kaldet. I Bor Frelseris Kirke var en stor Forsamling mødt frem. Ungdommen havde den foregaaende Dag sunget Kirken. Et stort "Welcome" af Børn og Blomster hilste den tiltrædende Prest.

Pastor W. A. Christensen, som i 4 Aar har tjent Menigheden, talte først til Kirken. Hans Tert var 2 Cor. 13-11. "Iøvrigt, Brodre, glæder eder, bliver fuldkomne, formander hverandre, værter endstude, værter fredsomme! Og Kjærlighedens og Fredens Gud skal være med eder." Taleren mindede om, hvor stor Grund Menigheden havde til Glæde og Tak. Guds saliggjørende Ord havde den, og Herren gav dem et nyt Bevis paa sin Trofasthed og Naade ved nu atter at kjenke dem en Herde og Tilflyktmand. Han mindede de ældre i Menigheden om søndag Dage — over 20 Aar siden — da de som nye Sætlere kom til denne Egn. De maatte dengang slutte sig sammen og bygge Fæstninger for at forsvare sig og sine mod Indianerne. Den Tid var nu forbi. Men Synden, vor kræftigste Fiende, var endnu ude og den Fæstning som endnu maatte bygges var Kirken. "Kirken den er et gammelt Hus, naar om end Laarmene falde."

Han lagde Menigheden disse store

Betsigelse og tilsvarende Pligter paa Hjerte, og nedbad Guds Betsigelse over dem og deres Sjølsforger.

Efter Prædiken indførte han Pastor Andersen i den treenige Guds Ravn. Pastor Andersen foretog da ved Alteret, og frembar tilskud paa Menighedens Begue en Aftedsbilsen til Pastor Christensen og hans Familie.

Om Aftenen blev han indført i den engelsk lutheriske Menighed i Genese. Paa Grund af det særdeles ubelagte Betr var Forsamlingen ikke saa stor som den ellers vilde have været. Dog var der dem, som havde trodsset alle Hindringer og gjort lange Rejse for at være tilstede. I den Menighed skal altsaa Pastor Andersen virke ubelagende i det engelske Sprog. Hans kjæde Færdighed i engelsk vil her komme vel med. Hans gode Sangstemme og Dugtlighed som Instruktør er ogsaa Gaver, som vil komme Menighederne, og ikke mindst Ungdommen, til gode.

Herren kjenke Menighederne i Idaho og deres Sjølsforger sin rige Betsigelse og megen Fremgang i Arbejdet. W. A. C.

Opmuntring til Arbejde.

(Indsendt.)

En kristen, som havde mistet sin Frimodighed, havde en Grund hørt paa Dr. X., en gammel, erfaren Mand, fortælle noget om Kirkens Arbejde. I det hans Ansigt fortrak sig til et bittert Smil, sagde han tilskud: "Jeg vilde gerne meget, hvis jeg kunde være saa interesseret i lige Ting, som du er; men paa en eller anden Maade har jeg mistet al min Begejstring for Kirkens Arbejde. Jeg undrer mig paa, om den nogensinde kommer tilbage."

"Nei", min Broder", sagde Dr. X., den kommer nok aldrig tilbage." Manden vendte sig og saa forundret paa X.

"Slike Ting kommer ikke til noget Menneske" fortsatte X." Naar Tiden er udstukt, saa bliver du ikke og venter paa, at den skal komme igjen, at den skal laudes igjen af sig selv, men du forstærker dig Tid paa en eller anden Maade."

Naar den kristelige Begejstrings Tid er udstukt i dit Hjerte, da nytter det ikke at sidde og vente paa, at den skal antændes af sig selv, thi det sker aldrig. Dit Sind maa opvarmes af den himmelske Tid. Du maa gaa tilbage til din Begejstrings Udspring.

Du husker, hvorledes Israellitterne, da de begyndte Gjenopbyggelsen af Templet efter det babiloniske Fængselskab, i Forsætningen tog fat paa Arbejdet med Kraft og Iver. Grundbolten blev lagt under stor Glædesjubel. Men noget som Iver, og Arbejdet maatte standse. Jeg er næsten sikker paa, at næsten alle, i Forsætningen talte, syntes det var tungt at opgive Arbejdet; men efterhvert som Maanedes og Aar gik den uden at noget blev gjort, begyndte de at blive ligegyldige. Ja, mange blev endog Arbejdet hændigt. Vignat ikke dette og? Begynder v

ikke ofte vort Kristentliv med stor Fryd og Jubel? Vi føler os saa sikre paa, at vi skal med engang gjenopbygge Guds Hus, reformere Verden og udrette mere, end vore Fædre har gjort. Men vi gjør det ikke. Istedetfor at gjenopbygge Guds Tempel paa en kort Tid, møder vi ofte Modgang og Stusselser. Ja, mangen Gang hænder det vist, at en stor Frelselse arbejder sætter en Stopper for Arbejdet for en Tid. Da blir vi borte og fløde og broder os ikke om, enten vi gjør noget eller ei. Ja i Betsigelsen vilde vi kunste helst intet gjøre.

Medens Israellitterne var i denne borte, ligegyldige Stemmning, medens de saa paa herved med modstandne Blide og undrede paa, om det kunde nytte at bygge sig mere om Templet, sørgede Profeten Haggai over den vantelmødige Mand, som havde faaet Indpaa. Men han satte sig ikke til at vente, indtil Folkets Begejstring skal vende tilbage. Han ventede ikke engang paa mere deliklig Tid, men han stod op og prøvede at lede Folket tilbage til Jehova. Han mindede det om Guds Forjættelse for derved at opflamme det til Gjerningen. Han undroste: Været frimodigt, alt Landets Folk, og arbejder; thi jeg er med eder siger, Herren."

"Dette samme Budskab," fortsatte Dr. X., lauder Gud ogsaa ndgaa til os, naar vi er i Fare for at blive forsagte Været frimodigt, og arbejder; thi Herren er med eder. Hvis vi blot ser os om og holder fast ved Guds Forjættelse vil nok vor Frimodighed og Begejstring vende tilbage; hvis vi vil tage fat paa det Arbejde, Gud har kaldet os til, vil ogsaa vor Kraft komme igjen; og med Frimodighed og Kraft følger ogsaa Glæde og Lykke.

Dette er den eneste Maade, min Broder. Vi kan beholde vor Kraft og Frimodighed kun ved at holde os til Forjættelsen: Et jeg er med eder alle Dage!

Det er det eneste Middel, som kan opmuntre den fløde kristen; det er det eneste Middel, som kan oplive den ligegyldige Menighed. Vic-niceo-cream sociale og lignende Tilfælsninger kan være bra nok paa sit Vid, men de formaar ikke at begejstre den ligegyldige Kristens med os — det er det eneste Betsigelse, som kan holde Mødet oppe.

Bekjendtgjørelse.

California Specialkonferens holder, om Gud vil, Møde i vor Frelseris Menigheds Kirke i San Francisco, fra 11te til 17de Oktober, begge Dage inklusive.

Forbudsangsgjenstande: 1) Om Retfærdiggjørelsen. Past. Jensen som Referent. 2) Hvorledes skal vi stille os til den pangaaende Overgang til Engelsk i vore Menigheder? Undertegnede som Referent.

Søndagen den 15de holdes Missionsfest med Prædiken af Past. Jensen om Formiddagen og engelsk Prædiken af Past. Johansen om Aftenen. Offer optages til Indremissionen.

Distriktets Formand anmodes om at holde Pastoral-Prædiken under Konferensen.

E. M. Stensrud, Sekr.

Kirke og Mission.

(E. B.)

Ronen til en Byggesker Høuset i Rjedenhavn har skønnet 300,000 Kr. til Missionsarbejde i Øens fattigere Strøg.

Beihlehem Menighed i Chicago afholdt Søndag Aften den 27de Aug. en Aftensfest for Past. J. N. Alibahl i Anledning hans Fjertning til Northfield, Minn. Past. Geo. Rygg holdt Festtaalen. Samme Dags Formiddag bragte Menigheden sin bortdragende Præst et smukt Aftensoffer.

Prof. Stud har efter forlydende bestemt sig til at antage Professoreposten ved Synodens Seminar. Afstemningen blandt Præsterne foregik nu, og efter det enstemmige Stald, som blev udstedt til ham paa Hæledsmødet i Spring Grove, er det naturligt givet, at han bliver Manden. Men saa kommer det næste Spørgsmaal: Hvem skal blive Præst i Decorah?

Reform.

Protestantismen holder paa at vinde Fodfæste i den sydamerikanske Republik Ecuador. Indtil nu har den romerkatholske Rite, særlig Jesuitterne, været alt bederende i Landet. Men den nye Regent, Alfaro, har allerede indført flere Reformers og er ganske fremt for fuld Religionsfrihed, som antagelig snart vil blive proklameret. Han har landsforvist flere Biskoper og Præster, som har gjort sig skyldige i politiske Intriger mod ham, og en hel Skare af Munkes har forladt Landet. Flere amerikanske Kirkesamfund har allerede jemt Missionærer ddt, og deres Arbejde har haft Frengang.

(X i N'polis Tid.)

Flere af de katolske Blade slager bitterlig over, at Protestanterne sender Missionærer til Porto Rico og Philippinerne.

I en Privatbrevelse meddel, at Past. Wund lykkelig og vel er kommen hjem til Norge, fortæller "Fæderamerica."

Rev. L. Wirth, Superintendent for Congregationalisternes Mission i Afrika, har besluttet at opføre et Hospital ved Cape Rome.

Bed Ordinationen i St. Kathrine-kirken i Alde, Danmark, den 16de August ordineredes blandt andre: Missionær Jensen, som skal til China, og Missionær Møller, som skal til In-

dien, begge i de danske Missionskredsens tjeneste, samt Rand. theol. Børresen, som skal over at hjælpe sin Fader i Santhalstan.

Den danske Menighed i Tandil, Argentina, Syd Amerika, vil nu saa to Præster, idet theologisk Kandidat G. Jensen vil blive ordineret, for derefter at overtage en Stilling som Medhjælper hos nævnte Menigheds Præst.

Falkenbladet meddeler, at Prof. Ofterdal Søndag Morgen (27de Aug.) kom tilbage fra sin Europatur efter et meget hurtigt og behageligt Overtog. Han ser frisk og stærk ud efter Vinteren, heder det.

Past. Christensen i Seattle modtog fornylig som Gæst fra en Schatepears-Forening i Genesee, Idaho, et Prægtbrev af Mrs. Jamisons "Schatepears' Heroines."

Past. G. B. Rygg skal overtage den midlertidige Betjening af Beihlehem Menighed i Chicago. Den gamle Præst, Past. Alibahl, har som bekendt antaget Pastorposten ved St. Olof Skolen i Northfield.

Den tykke Rejser har givet 1000 Kr. til Høstværdsningen af Trondhjems Kommune.

Forsøvspræst Garnisonspræst Dr. phil. Vilh. Fredrik Barth Horn er den 16de August afgaaet ved Døden efter længere Tids Sygelighed. Han var født 21de Oktober 1829 og blev saaledes nær 70 Aar gammel. Den sidste Jætt i flere Aar som Stolemand, har ved Aften Seminar, og derefter i flere geistlige Stillinge, særlt som Barne- og Sognepræst i Kristiania, fra hvilket sidste Embede han ifjor tog Afsked. Han havde allerede fra Ungdommen af været meget med filosofiske Studier og tog 1867 den filosofiske Doktorgrad paa en Afhandling "Om Begrebet Vre." Hans litterære Produktion baade i forskjellige Skrifter og i Pressen er meget omfattende; han har behandlet baadereligøse, filosofiske og æstetiske Emner og altid lagt for Dagen en fremtrædende Gyde til selvstændig Tænkning, forenet med et humanitært Syn paa Livet og dets Fortællelse. Udvalgt af, hvad han har skrevet, vil lige som hans adle Personlighed længe blive erindret.

Dr. Krog's Toning, Sognepræst til gamle Aker's Menighed i Kristiania, har indleveret sin Afskedssøgnings. Som Grund angir han, at han føler Trang til at vie Resten af sine Dage til videnskabelig-teologiske Forskninger, som nu ikke vel kan bedes ved siden af den anstrengende Præstegjerning. Han

skal ogsaa lide af Neuralgia i Hovedet.

Past. G. N. Larsen, Moorhead, Minn., har modtaget Stald fra Past. Wund, Menighed i Goodhue Co., men hans Menighed i Moorhead vil ikke slippe ham og har derfor nægtet at modtage hans Resignation.

Pastor A. Bee kom ifjor aars tilbage fra sin Studierejse til Chicago, og synes at være i bedste Velgaaende efter det to Maaneders lange Ophold i Børens Hovedstad, fortæller S. D. Silla.

Bed Zioniternes tredje Kongreb, som for en Tid siden blev afholdt i Sveith, blev en fruktbar Program for Foreningens Opgave fremad. Den gaar ud paa Foderne og Hænderne af det hellige Land. Foreningens første Bestræbelser vil gaa ud paa at sikre sig Sultans Tilladelse til Oprettelsen af jødiske Kolonier i Palestina. Naar de nødvendige Garantier er opnået, tror man, at mindst 1,000,000 Jøder i Lobet af et Par Aar vil komme til at søge tilbage dertil. Foreningens Præsident, Dr. Theo. Herzl, blev for en Tid siden hæder af Sultanen med en Ordensudnævnelse.

"Den danske ev. luth. Kirke" har besluttet at oprette en Boghandel med Trøllert. Chicago blev ganskeledes Stedet.

En tysk luth. Understøttelsesforening i Tyskland viede ifjor Hjælp til 100 afvandrede Præsters efterladte samt til 447 Menigheds-Stalelærere. Reiseren selv er en fast Bedragsyder til denne Sag.

Ouds Ords Kraft.

Forsjættelse.

Huse fornøden Behøernes Glædelighed, og som var bekendt for at være en Værens og Armodens Afdrag. Den Udtjæntede forte Dr. L. igjennem en lang og smudset Gang ind i en Gaardplads; her blev han staaende, tog en Kuld ud af sin Læse og borttrædte dermed Jorden, som om han vilde frembringe noget, som der var Kraft. "Jeg kan ikke ledsage eder længere!" raabte Præsten, idet Fyrtjenen vadede hos ham; men da han bemærkede, at han allerede var fuldkommen i sin Magt, og, fattende Mod igjen, indtog han opmærtst ender Bevægelse af sin underlige Gæster. Efter et Dieblit blottede og aabnede denne en Halddar, der gik til en dyb Gvælvning. "Frygt ikke!" sagde han til Præsten, idet han gled ned ad en indvendig andragt Strille. Nu blev Dr. L. opfyldt med Straf over sin frygtelige Stilling, og et Dieblit

kunne han paa at undfly; men hans Fæder vilde let have indhentet ham, og hvorledes havde han i den mørke Nat kunnet finde Veien tilbage igjennem den Naturlig af Gader, som findes i London? Han besluttede derfor roligere at oppele Udfaldet af sit Eventyr, og idet han paa en anbefalede sig i den almægtiges Bærte, ventede han ved Indgangen til Gulen, indtil det souge Paa af en Kamp nærmede sig urdenfra. Hans Fæder satte en Stige til Nabningen, slog op ad den til Præsten og beder ham uden Frygt at komme ned, forstrende ham paa, at intet andet skulde møde ham. Han gik nu ned i den mørke Ørru, der vildede ham om den, i hvilken Profeten Daniel blev kastet, og vildelig opdagede han i Gulens Daggrund et Natat Mennesker, hvis vilde og frugtellige Udseende ikke gjorde dem allige Raadlyse, og som løstede trængende Blitte paa ham. Hans Fæder ledsagede ham til den anden Ende af Gulen, til en Strøg, hvor en vordende løn udstrakt paa Sixas. Der fremstillede sig for hans Blit det fæleste og elendigste, som kan forenes hos et menneskeligt Væsen. Den utydelige Demmer var framvagtigen sammentrukne, hans Øine indfaldne og forviede, hans Hud sort, saaledes som det er Tilfaldet i denne frugtellige Sygdoms sidste Tidspunkt. Skjont fortrolig med Kolerans Nidninger, havde dog Præsten endnu ikke set et saadant Syn.

"J ønsker at se mig?" spurgte han den vordende. "Ja, fordeles meget", svarede denne med tydelig Stemme. "Og hvorfor ønsker J det?" — "Da jeg for nogen Tid siden gik igjennem Dees Kapel, hørte jeg Dem læse noget, som jeg gjerne endnu engang vilde høre; ja! jeg maa endnu engang høre det, for end jeg var. El jeg har aldrig kunnet glemme det; Dag og Nat tone Ordene i mine Øren. Jeg har troet at kunne skjule mig for Gud; men Mærket selv kan ikke skjule mig for ham. Han har fundet mig; han har lagt sin Haand paa mig, og snart — snart vil jeg fremstilles for ham, bederlet med mine Udgjæringer. For De vilde ogsaa sagt, at Gud vil Udfælske den ugadelige og sigte til ham: sig dert fra mig, du blodgjerrige! — O Gud! jeg har fundet imod dig; du er reiserdig, og for en elendig, som jeg er, giv det indet Haab." Ved disse Ord blede hans Herder sammentrukket i Dobalampens Krampetrækning; han rættede et begjærligt Blik paa Præsten og ventede angstfulden, at denne endnu engang skulde forelese ham det Skrift af den hellige Skrift, der kan kraftigen havde overbevist ham om hans Synder. "Anfør mig et Sted", sagde Præsten, "der kan minde mig om det Skrift, som J ønsker at høre!" — "Al", svarede den vordende, "det hedde dert; Han ransjager mig; hvad enten jeg døder eller opstaaer, da ved han det; han Forsat paa Side 7.

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Route.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl.
8 Efttermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & Son, EIGHT,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelses norsk luth. Kirke

Hj af So-1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-
skole.
" 11 A. M. .... Høimess-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. .... Aftensang.
Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedon, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m.
i Maanedon, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skind- bind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
med rødt Snit og Al- bumspände	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismer	15
Jössendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spar Tid og send til os efter
disse Bøger.

Adresse:

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wash

Pacific Lutheran Academy and Business College ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric

Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Wash 1912

Guds Guds Kraft.

Forsat fra Side 5.

forstaa min Tante langt fra; han omringer min Sti og mit Vel; han hender grant alle mine Vel, sænd Ordet er paa min Tunge, ved han det altsammen. Derfor jeg for op til Himmelen, da er han der, og rebede jeg min Seng i Hjørunden, da er han der." Presten erkendte nu, at det var den 13de Salme, som saa magtfulden havde rystet denne arme Mand's Samvittighed; han anraabte Herren om ved sin Naade at fuldende det Brev, som hans Mund syntes at have begyndt i denne Sjal; derpaa tog han sin Bibel og forelæste den nyopvante Salme "O ja! forledes er det!" sagde den døende sagte, "Gud se Lad, at jeg nu engang har faaet det at høre!" — "Nu", sagde Presten til ham, "Jesu Kristi Blod renser os fra alle Synder. Det er et sandt og dyrebart Ord, som er vel værdt at anstamme, at Kristus Jesus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige." "For at gjøre Syndere salige?" udbrød den døende Røst livlig; derpaa sølede han til: "men ikke en Synder, som jeg er." "Bispe-agen," svarede Kristi Tjener, "en sandt, som I har været og endnu er. Har dog de gode Ord, som staa i denne Bibel: Derfor nogen Synder, have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige, og han er en Forsoning for vore Synder (1 Joh. 2, 1). Der vider, hvad Gud siger: Kommer dog og lader os gaa i Rette med hverandre, dersom eders Synder end være som Purpuren, da skulle de blive hvide som Sneen; om de end var røde som Skarlagenets Farve, da skulle de dog blive som den hvide Vd (Ef. 1, 18)." "Men hvorledes, hvorledes?" spurgte den døende angstelig, "hvad man jeg da gjøre for at blive salig?" "Tro paa den Herre Jesus, saa bliver du salig! Sog med udmygt og angerslvent Hjerte Tilgivelse hos ham, saa vil dine Synder ikke kunne fordamme dig; thi han kan og fuldkommen gjøre dem salige, som komme til Gud formedelt ham." Den døende rettede sine Ønder og sit Blik til Himmelen ligesom en, der raaber om Naade. "Gud! har Barmhertighed med en arm Synder," sagde han med brudt Stemme, og i det samme gik hans Sjal til ham, hvem han for første Gang havde paaaldt.

Dr. L. havde for et Dieblit glemt, hvor han var; men idet han havde urettet sin Herres Gæst, at forkynde Fred for dem, som er langt borte, da saa han sig omkring og sagde ved sig selv: Saa skulle da Evangeliet's Lys trænge ind i denne Angestens og Forførelsens Vold. Saa den, der vandrede i Dødens Mørke, er kaldet en Straale af det Lys, der giver Liv. "Udher hans hede Besøg i Hulen havde de svrige Behoere holdt sig fjernt, som om det, der foregik mellem en døend

og en Kristi Tjener, var for hemmelighedsfuldt og helligt til at tillade menneskelige Øjners Nærvarrelse. Presten vilde ikke forlade dette Sted uden at have rettet et Formaningens Ord til dem; han freimtraadte midt iblandt dem; han søgte at rildre dem det strælfelge i deres Stilling og trængte ind paa dem, at de dog vilde vende sig til Jesus for at erholde uforskyldt og fuldkommen Tilgivelse for deres Misgjerninger. "I vilde ikke, mine arme Venner," saa vebled han, "naar I ikke talde frem for Kristi kragtelige Domstol; Kolera raser fra den ene Ende af Staden til den anden; dette Dig kan meddele eder Sogdommen; maaste er det den sidste Gang, det forundes mig at forkynde Guds Naade for Syndere. Jeg er et dødeligt Menneske, der vender sig til dødelige, en Synder, der taler med Syndere. Men lad dog Kristi Blod, som han har udgydt til vor Frelse, o lad det tale til eders Hjertes, og bevæge eder til at forlade dette værte Sted, der er et tro Billede paa Helvede, hvor eders Synder styrte eder. Vender tilbage til Arbejdet og et ordentlig Liv; thi kun Leddiggang og Fordrøvelser kunne bringe eder herud." "Det er sandt," svarede Manden, som havde været hans Fører, "Lysten har hørt os herud; vi er en Lyvebande. Fort Liv, Herre, staa i Deres Gæst; men vi stole paa, at De, en Religiøns Tjener, ikke vil fornaade os. Deres Naad er godt; men det er for sent at følge det; vi kunne ikke mere fortjene vor Underholdning paa en anden Naade; hvo vilde have Tillid til os?" "Sætter eders Tillid til Herren," sagde Presten, "det er aldrig forsent at vende tilbage til ham; han har selv sagt i sit Ord: Den, som sjaal, stole ikke fremdeles, men arbejde heller og gjøre noget godt med Hænderne, paa det han kan have at meddele den, som haver behov (Ef. 4, 28). Lever vel! vi sees maaste ikke mere her i Verden; men den Dag skal komme, da vi skulle sees igjen for Guds Throne. O! maatte det dog paa denne store og strælfelge Dag blive sandt, at Fredsbudskabet ikke forgyves er blevet eder forkyndt!"

Den samme Mand ledsagede Dr. L. til Enden af den trange Gade, hvorfra han alene maade gaa sin Vdg. Efter lykkelig at være vendt tilbage i sine Kreds, havde han uanstellig for at komme sig af den Forbavselse, hvori han var sat ved det Optik, hvortil han havde været Vidne. Det var ham ligesom en Dream. I Særleshed kunde han ei fuldt tale Gud, at han havde brugt ham som sit Naades Substans til at forkynde Evangeliet for en arm Synder, at trøst et Hjerte, der var nedbøjet under Følelsen af sin Gledighed, at bringe en Satans Slave Guds Barmhertighed.

Godt siger nu du dertil, Hære Røst! Stal denne Misgjerningsmand

komme foran dig ind i Guds Rige? Stal han, som kun havde hørt Anledning til at høre en af Davids Salmer og nogle Bibelsprog, stal han fremstaa som Vidne mod dig, som har hørt saa mange Opfordringer til Gud og Omvendelse? Der gives for dig ligesom for ham kun en Vej til Salighed; og saa du maa, for et at gaa evigt fortabt angre dine Synder og ved Jesus Kristus tage din Tilflugt til Guds Naade.

Derfor: "I dag, dersom I høre hans Røst, da forherder ikke eders Hjertes!" (Hr. 3, 15.)

Ja, Hære Røst! Idet vi meddele dig denne Fortælling, der har staaet i Londoner Trøstelsesselskabet's Tidsskrift, da bede vi dig paa det Hjerteligste, bede dig i Jesu Kristi Navn: O! forherd ikke dit Hjerte, idet du idag har hørt en vækkende og talende Røst fra Herren din Gud! O! lyt dog til hans venlige Røst, medens det endnu lyder til dig, saa at du ved hans Naad og Ord maa være angeregiven og naabehungrig at ty til din eneste Frelser fra Synd, Død og Satans Nigal Giler vil du maaste opsøtte din Omvendelse, indtil det løfter ad dit Røst Aften, haabende, at ogsaa du skal, ligesom hin Misgjerningsmand, saa Trøst og Naad af Guds Ord i din sidste Stund? Arme, utydelige Synder! hvor du dog maa være alvødt forblundet af denne Berøende Gud, siden du kan være en saa fræk og ugubelig Tante, kan være saa gruelig ligegyldig for din arme Sjæls Frelse! Bed du, om et Døden vil overraske dig pludseligen? Bed du, om du i Dødens Øde skal beholde din Sauling, saa at du fornaar at lytte til Guds Ord? Ja! om du og indtil det sidste beholder din fulde Sandt, ved du, om Guds Ord da kan finde Indgang i dit Hjerte? Kan du ikke indse, at med hvert et Stridt, som du hemmeligen eller aabenbart gjør paa Dødens brede Vej, blive Satans Slavelænker luttende fastere om din Sjal; at jo længere du fremturer i din nompende Sjælstilstand, bliver dit Hjerte desto hårdere og hårdere? Ja! du kan fremture saa længe i din Høbfor-

bigthed, at om Guds Ord bliver dig nok saa klart og indtrængende forkyndt, saa kan dog Guds Naade ikke længere blodgjøre dit fremhørte Hjerte. Derfor, Synder! vogt dig for at tage Guds Naade forgyves! Vogt dig for at friste den Gud, der er en fortærende Gud imod de gjenstridige! Idag lyder hans venlige Røst til dig, o saa lyt da idag til hans Røst og forherd ikke dit Hjerte! Søndagsbl. for 1. 8.

J. Salmson,
 Udelamineret Optiker,
 Diverse underliges efter alle Billedstænds Regler.
 920 Pacific Ave., Tacoma, Wn

Scandinavian Seamen's
 Mission.
 2122 First Avenue,
 Seattle, - Wash.

J. C. PETERSEN,
 PARKLAND, WASH.
 Practical Horse-Shoer
 and
 Wagon-Maker.
 All kinds of Repairing done
 at Reasonable Prices.
 Give me a call.

S. SINLAND
 Kontraktør & Bygmester
 Udfører al Slags Snedkerarbeide.

\$1.15.

"Illustrated Home Journal"
 et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD"

for blot \$1.15 p a aret.

Parkland-Nyheder.

Alt er et Dødsfald indtruffet paa Parkland. Denne Gang var det et Barn: W. A. Helvarsons næstnyngste Barn: Soren Hritzel, født i Alberta, Canada, den 23de Oktober 1897 og døde her den 11e Sept. d. a. Han led af Hjerteslæbe fra Fødselen af.

Den 11de Sept. stredes han til Hølle i Parkland Menigheds smukke Gravlund. Past. Larsen forrethede i Sørgehuset og Best. Høstved ved Graven. Det var Søndag Eftermiddag og en stor Mængde Mennesker ledsagede den til Graven.

Mrs. Halvorsen vil gjerne glemme Deres ubtale sin Tale til alle, som deltog, da hendes Barns Sygdom og Begravelse.

Mr. Halvorsen er med sin ældste Søn i West Virginia og bygger Hus paa et lille Land her. Han har hørt, hvortil han vil føde Familien i Vest, om han naar Huset fordygt.

Vestlandfolkene ser nødig, at deene Familie kaster bort, men den kommer forhaandentlig hid igjen. — Dukkens Kiste! I. V.

Past. og Mrs. Lauritz Nielsen fra Billou Wash., samt Mrs. W. Pedersen fra Epifon har i denne Uge afbragt nogle Dage beredelse i Besøg hos Venner og Bekjendte.

Kyst-Nyheder.

(K.B.)

En Summit Marsh har en Græs med 3 Daler.

Boade fra Oregon, det østlige Washington og det nordlige Idaho kommer her indertaling om, at Regner i den forløbne Uge har afstedkommet betydelig Skade paa Avlingen derseeds.

G. S. Swinford, en Søn af Ex-Gouverneur Swinford i Alaska, skal begynde Udgivelsen af et Blad i Cape Nome. Bladet skal hedde "The Arctic Gold Miner."

Forsiden Dag blev en Hømskat, som veiede 8 1/2 Pund, indbragt til Tacoma af en vordende Farmer. Den blev plænset den 10de Juni og havde altså i Løbet af 2 1/2 Maaned opnaaet denne uledvante Størrelse.

Raptrinen paa Stonnerters Gub.

Mr. Persen, som i Syndags ankom fra St. Richards til Seattle, meddelte, at to af Mandflaen blev kastet overbord og druknede under en Storm paa Behringshorn. Den ene af de forulykkede hed J. Persen og var fra Curca, Cal.

Paa flere Steder ved Puget Sound naar nu Bringebrødbakkerne for anden Gang dette Aar med modne Bær, og i den forløbne Uge blev en hel Del friske Bringebær bragt ind til Tacoma.

Under Opholdet med en "Combination Harvest" i Garfield Co., forrige Uge, brød Brønnen med den Folge, at Høstene tog ud. Her de blev skadet i sit vilde Led, var 5 af dem døde og 15 Søler ødelagt. Det var ialt Udbytte for "Harvestern."

Mr. og Mrs. J. Hammer, Seattle, blev paa sin 25aarige Bryllupsdag, den 11te J. M., glædelig overrasket af en hel Del af sine Venner, som i Anledning Dagen indfandt sig for at bringe det ærede Par sine lykønskninger. Der var omtrent 150 Mennesker tilstede. Past. Christensen holdt en sølde Tale for Hæderparret og overværede det paa de forfæmlede Begre et elegant Theerokke af Solo samt 25 blante Sotobakere. Udvalgte Forbringer blev serveret og Kaffen tilbragtes paa en meget behagelig Maade med Sang, Musik og Lege.

Arbejdet paa den store Smelter, som skal opføres i Kirkland, King Co., blev paabegyndt i Onsdags.

Ette "Prairie Schooner" fra Kansas og Nebraska ankom i forrige Uge til Pullman, Wash.

"Prosperity" har efter vendt tilbage til Færhavet, og der vil snart ikke være et langt Dags at finde i hele Byen.

Gus, Rogers har besluttet sig til med sin militær Stab at rejse til San Francisco forat viede Washington Regimenter, som nu er paa Veien hjem fra Philippinerne.

Sina-Damperss Empire of China ankom i Onsdags til Victoria, B. C., med en Ladning Silke, der var værdset til 1 Mill. Dollars.

Et Stidsbrøst skal oprettes i Everett.

Pastor G. B. Jugebrigtten, Rosford, Wash., har besluttet sig til at modtage det til ham udsædte Kalb fra Wheaton og Clinton Menigheder.

Rosford Menighed har besluttet at kalde Rand. Sange i San Francisco, Cal., til Præst og Sjælesørger.

J. No. 54 beredte vi, efter hvad der var fortalt os, at Miss Anna Lewind holdt norsk Religionskole i Pastor Jugebrigttons Kalb. Si er nu underrettede om, at dette ikke er Tilfælde, men at hun dog holder norsk Skole i Miss Cecil Stolehus, flere Mile fra Rosford, samt at Johannes Rapperbøll holder den Religionskole, som bliver holdt i Jugebrigttons Kalb.

Et afhaandende Fragtvæn, lastet med hermetisk nedlagt Fæst og Frugt, løb i Onsdags af Sporet nær South Prairie, hvorved 12 Bøgne vælte. Kaffe, lander og Frugt blev spredte udover Landflaen i vid Omkreds. Heldigvis kom ingen Mennesker tilskade.

Norske Stibe kommer nu meget sjældent til Puget Sound. De hele Udgift, forbandue med Lodning og Ladning af Stibe beredelse, angives at være høje.

En Jester fra Puget Island ved Navn Hans Sandvid druknede i forrige Uge i Columbiafloden nær Cathlamet.

Soluelers lige at være udbrudt i Clallam Co., Wash.

Veivis Larsen fra Tacoma si i Mandags begge sine Ben afbrudne under Arbejde i en Lumberlamp nær Port Susan.

Countykommisjonterne i Seattle, som hidtil har hjulpet flere hundrede "firandede" Kloubliere tilbage til sine Hjem i Østen, har nu besluttet ikke at gde mere Bistand i den Henseende, men lode de udsæmde Guldfjere sørge for sig selv.

En Jester ved Cook Bay fangede forleden 5 Kalfer, som veiede fra 40 til 80 Pund.

Stoleintendent Wingham i Tacoma har beordret alle Stolepligtige Børn derseeds vakcerede, da de ellers ikke vil blive tilkaldt at besøge Østens offentlige Skoler.

Et Selskab paa 9 Lystere, som for omtrent 14 Aar siden rejste til Guldfelterne i Alaska, er nu 2 komne tilbage igjen; de andre er omkomne paa Veien.

A. H. Dahl.

32 Second St. SEATTLE, WASH.

Forhandler By og Landeindomme. Anbringer Penge i rentebærende Laan eller faste Eieendomme. Indkræver Husleie og betaler Skatter for uden Byboende. 12 Aars Ophold og eneste norske Real Estate Firma i Seattle.

Central Drug Store. Andersen Bros. Eiert. Nye Mediciner ny Bestyrelse. Cor. 11th & Tacoma Sts. Tacoma, Wa.

Gammelost! Gammelost! Lindberg Bros. Wholesale & Retail Grocers or Importører af SKANDINAVISKE VARER 1101 G. St. Tacoma, Wash. TEL. MAIN 881.

A. Fangsrud, Handler med alle Slags ferskt og saltet Fisk. Kjøber Guler for Kulant. Parkland Wash.

Telephone ..... Parkland KRAABEL & ERICKSON Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students-supplies a speciality. PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM, Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions. PARKLAND, WASH.